Divendres 1 durant l'any

Text de l'Evangeli (*Mc* 2,1-12): I alguns dies després [Jesús] entrà novament a Cafarnaüm, i se sentí a dir que era a casa. I s'hi aplegaren molts, de tal manera que ja no cabien ni davant la porta, i els predicava la paraula. I venen uns a dur-li un paralític que portaven entre quatre. I no podent presentar-l'hi a causa de la multitud, destaparen el sostre allà on ell era, i pel forat obert despenjaren la llitera en la qual jeia el paralític. I veient Jesús la fe d'ells, diu al paralític: «Fill, et són perdonats els teus pecats».

I hi havia allí alguns dels escribes, que seien i pensaven en els seus cors: «Per què parla així aquest? Blasfema! (...).

Jesús, "misteri de revelació", ens ha portat Déu

REDACCIÓ evangeli.net (elaborat a partir de textos de Benet XVI)
(Città del Vaticano, Vaticà)

Avui, abans que la guarició extraordinària, Jesucrist perdona els pecats. ¿Ens sembla poca cosa? Aquí sorgeix la gran pregunta: què ha ens dut Jesús realment, si no ha portat la pau al món, el benestar per a tots, un món millor sense dolors? Què a ha portat? La resposta és senzilla: ha portat Déu.

Aquell Déu el rostre del qual s'havia anat revelant primer a poc a poc, des d'Abraham fins la literatura sapiencial, passant per Moisès i els Profetes; el Déu que solament havia mostrat el seu rostre a Israel i que, si bé entre moltes ombres, havia estat honorat al món dels pobles; aquest Déu, el Déu de Abraham, Isaac i Jacob, el Déu vertader, Jesús l'ha portat als pobles de la terra. Ara coneixem el seu rostre, ara podem invocar-lo.

—Jesús, Vós ens heu portat Déu i la veritat sobre el nostre origen i el nostre destí; ens has portat la fe, l'esperança i l'amor. Sols la nostra duresa de cor pot fer-nos pensar que això és poca cosa...